

Editorial

Sledujete-li *Mediální studia* pravidelněji, mohli jste v roce 2018 zaznamenat jisté změny v úpravě a prezentaci časopisu. Některé jsou rozsáhlejší a viditelnosti téměř hmatatelné (kompletně přepracovaná webová prezentace, přechod z tištěné a online formy publikování pouze na online), jiné pak i nepatrné a tlumené (explicitně vyjádřený vztah k FSV UK jako vydavateli časopisu v doméně a e-mailových adresách, upravená charakteristika časopisu). Protože jsou tyto změny vyjádřením dlouhodobějších vnitřních rozprav o směřování a funkci časopisu, dovolím si je pro přehlednost krátce shrnout a vysvětlit.

Motivací pro založení časopisu bylo zajistit jednotnou a obecně respektovanou komunikační platformu pro kritickou diskuzi o mediálních obsazích a o praxích mediálních producentů i recipientů. Implicitně byl časopis orientován především na českou a slovenskou odbornou obec. Zatímco apel kriticky prověřovat média není v současnosti o nic méně aktuální než v roce 2006, kdy byl časopis založen, zůstávat národním odborným periodikem neodpovídá současné realitě výzkumu ani redefinovaným nárokům na vědecké publikování. Jednak, hranice českého a slovenského mediálněvědného prostoru jsou poréznější, než původní strategie předpokládala, ať už je hodnotíme běžně používanými teoretickými rámci, metodologickými postupy nebo třeba vazbami mezi autory a recipienty výzkumů. Jednak, na české a slovenské vědce jsou více než dřív kladeny požadavky psát především do žurnálů impaktovaných či minimálně indexovaných v databázích Scopus a/nebo Web of Science. Bylo by naivní předpokládat, že jim bude záležet na zpřístupnění výzkumů i v českém či slovenském jazyce i přesto, že jim časopis takto psané texty otiskující jinak vychází vstříc spíš málo. Sebelepší editorskou prací totiž asi nelze vyvážit zhodnocení článku, je-li namísto *Mediálních studií* publikován v časopisech indexovaných či impaktovaných.

Budeme se proto maximálně snažit, aby i *Mediální studia* do databáze Scopus zařazena byla. Vzhledem k tomu akcentujeme důležitost anglicky psaných textů, češtiny a slovenštiny se nicméně vzdávat nechceme. Anglicky psané texty zdůrazňujeme proto, že český a slovenský, ale šířeji středo- a východoevropský výzkum médií nepovažujeme pouze za regionální. Podobně jako v případě výzkumné praxe výše, i hranice národních mediálních polí nejsou fixní a nepropustné. Národní média tedy globální sociální, kulturní, ekonomické či politické trendy specificky rekontextualizují, nenacházejí se mimo ně ani je bezelstně nekopírují. Jejich výzkum proto není z hlediska porozumění globálním fenoménům irelevantní. Aby taková argumentace nebyla jen útěšlivou mantrou středo- a východoevropských mediálních vědců, je potřeba ji přesvědčivě dokládat i mimo jejich řečové společenství – tedy psát anglicky. Protože zároveň platí, že každý jazyk je výjimečný z hlediska kognitivního uchopení sociální reality, nechceme angličtinou vymést češtinu a slovenštinu z pole odborné komunikace. Mohli bychom se tak připravit o specifický rozměr sociologické imaginace a – tohle bude znít obrozenecky – přispívat k ochuzení češtiny a slovenštiny o ne nepodstatné patro stylového rozsahu jazyků.

Krátce, budeme usilovat o to, aby *Mediální studia* byla kvalitním, rozpoznatelným a prestižním časopisem. Věříme, že to nejsou cíle přehnaně ambiciózní a s očekáváními autorů a čtenářů časopisu budou korespondovat.

Kateřina Kirkosová
šéfredaktorka